

De loopjongen

Blijspel in drie bedrijven

door

G.M. KOEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LOOPJONGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **G.M. KOEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bob - meneer de Gier
Greet - mevrouw de Gier
Wim - zoon
Lea - dochter
Hans - vriend van Lea
Spyder - een detective
Agente
Lichter

PLAATS:

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van een huis in de grote stad.

TIJD:

Eerste bedrijf: 's morgens
Tweede bedrijf: 's middags en 's nachts
Derde bedrijf: de volgende dag

DECOR:

Huiskamer met links twee deuren, een voor de keuken en een voor de slaapkamers en rechts een deur naar de hal, in het midden openslaande tuindeuren.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zitten de Gier en zijn vrouw aan tafel.

de Gier: (*kwaad*) Waar blijft die nietsnut nu weer, wij zijn bijna klaar met het ontbijt en dat lieve zoontje van je ligt natuurlijk nog op z'n bed... de luiaard.

Mevr: (*goelijk*) Toe nou, Bob, hij zal zo wel komen en doe dan niet zo boos tegen hem, hij is toch al zo gevoelig.

de Gier: (*sarcastisch*) Ja ja, gevoelig... Verwend is ie, tot in de grond.

Mevr: (*gaat naar deur*) Wimpie, Wimpie, kom jongen, je thee wordt koud, het is al half negen.

de Gier: Ik wil niet zeggen dat hij lui is, maar hij is in ieder geval ontzettend voorzichtig.

Mevr: (*ongeduldig*) Ach jij altijd met je kritiek! Hij is nu eenmaal anders dan anderen, hij denkt tenminste na voor hij wat doet.

de Gier: (*gelaten*) Ja, dat zal wel, ik vind alleen dat hij wel erg lang nadenkt.

Mevr: (*verzoenend*) Zoek nou maar geen ruzie, doe liever een beetje lief tegen hem.

de Gier: (*mopperend*) Altijd dat gedonder met die jongen. (*Wim komt op, ziet er uit als een sulletje, krabt uitvoerig op zijn hoofd en peutert in zijn neus, geeuwt en gaat onverschillig op een stoel zitten, zegt niets maar drukt met zijn vinger zijn neus omhoog en haalt hem luidruchtig op, peutert weer in zijn neus en kijkt naar zijn vinger of er wat achtergebleven is, steekt hem dan in zijn mond. De Gier kwaad tot Wim*) Wij zeggen altijd goede morgen maar dat zit er bij jou niet bij, jij vindt neuspeuteren belangrijker.

Mevr: Toe nou, Bob, laat hem nou maar. (*tot Wim*) Kom jongen, nu moet je gaan eten, wij zijn al klaar. (*schenkt thee voor hem in*)

Wim: (*voelt aan het eitje. Dreinerig*) M'n eitje is koud. (*drinkt van de thee en proest het uit. Kwaad*) Die thee is niet te drinken, ze is oud en koud.

de Gier: (*kwaad*) 't Is niet te geloven, dat komt halverwege de morgen uit z'n bed en dan heeft hij nog noten op z'n zang ook. (*tot zijn vrouw*) Nou, wat zei ik je, verwend... verwend tot in z'n botten.

Mevr: Ja lieve jongen, je bent ook zo laat, nu is alles koud geworden, maar de dooier zal nog wel warm zijn.

Wim: (*dreinerig*) Ik lust geen koud ei, dat weet je toch? Is er geen hagelslag? Er is nooit iets wat ik lust.

Mevr: Maar m'n lieve jongen, er staat toch hagelslag!

Wim: Die kleur lust ik niet, dat heb ik al duizend keer gezegd.

de Gier: (*kwaad tot Wim*) Zeg praatjesmaker, wil jij je brutale mond wel eens houden, je moeder is je voetveeg niet.

Mevr: (*verzoenend*) Ach Bob, maak je niet zo druk, hij bedoel 't niet zo kwaad. (*tot Wim*) Toe nou, lieve jongen, ik zal vanmiddag andere halen... Maar nu moet je opschieten, jongen, want je moet gaan solliciteren. (*gaat morrend eten*)

de Gier: (*sarcastisch*) O ja, ons Wimpie moet gaan solliciteren. Nou, dat zal weer een klap geven.

Mevr: (*sussend*) Probeer nu eens een keer positief te wezen, je hebt hem al veroordeeld voor hij gesolliciteerd heeft.

de Gier: (*sceptisch*) Ja, dat is waar. Het is te hopen dat hij nu eens aangenomen wordt, de vorige twintig keer is het misgegaan. Wat is het eigenlijk voor een baantje?

Mevr: hè? O... Ik dacht van technisch medewerker.

de Gier: (*optimistisch*) Nou, dat klinkt in ieder geval goed, nu is het alleen de vraag of hij technisch genoeg is.

Wim: (*sullig*) Dat is het niet, ma, ze vragen een loopjongen.

de Gier: (*verbaasd*) Een loopjongen??

Wim: (*verwachtingsvol*) Ja pa, mag ik je auto lenen? Dat maakt een beetje indruk.

de Gier: (*spottend*) Ze vragen toch een loopjongen? Nou, dan ga je maar lopen, kan je alvast oefenen... Ik ga naar de zaak. (*voor zich heen*) Mijn zoon loopjongen...

Mevr: (*bestraffend*) Je zou hem wat meer vertrouwen kunnen geven, daar zou hij heel wat zelfstandiger van worden....(*tot Wim*) Hè, jongen.

de Gier: (*geïrriteerd*) Ja hoor eens hier, ik moet nu weg en sorry hoor, ik heb het niet zo op loopjongens.

Wim: (*kwaad*) Nou, je wordt bedankt hoor. Allemachtig, wat heb ik een fijne vader, daar kom ik echt verder mee.

de Gier: (*inbindend*) Ach, neem me niet kwalijk... Ga eerst maar eens solliciteren, dan praten we wel verder. Ik ben voor de middag weer thuis, tot dan.

Wim: (*teleurgesteld*) Nou, zie je dat hij me nooit serieus neemt.

Mevr: Hij bedoelt het niet zo kwaad en jij zou je eens wat flinker moeten gedragen, zeker straks bij je nieuwe baas.

Wim: (*verbaasd*) Nieuwe baas?? Hoe kom je daar nou bij? Ik ben nog niet aangenomen toch, (*naar de zaal*) hoop ik.

Mevr: Als je je maar netjes gedraagt, jongen. Altijd met twee woorden spreken: "Ja meneer", "Nee, meneer", "Goed, meneer", "Zeker, Meneer". Even kijken. (*kijkt in zijn oren*).... Die zijn schoon. Laat je nagels eens zien... kan ermee door.... (*gaat zijn jas halen*) Zo, hier is

je jas, nu moet je gaan, anders kom je te laat.

Wim: (*opstandig*) Het lijkt wel of ik naar de koningin moet. Je denkt toch niet dat die vent in m'n oren gaat zitten gluren... Ik vind het maar niks, dat vragen om werk... Ik ben toch geen bedelaar.

Mevr: (*probeert hem te overreden*) Ja maar Wimpie, het wordt nou toch tijd dat je gaat werken, je bent al negenentwintig, je moet toch zorgen dat je een pensioen opbouwt.

Wim: (*dreinerig*) Maar waarom moet ik dan gaan werken, ik loop een ander maar in de weg en pa heeft geld zat. Trouwens, Lea hoeft toch ook niet te gaan werken.

Mevr: (*trots*) Lea zit op de kunstacademie, die werkt niet, die moet studeren.

Wim: (*minachtend*) Studeren... laat me niet lachen. Ze maakt poppetjes van klei en ze gooit met klodders verf, 't lijkt Heiboer wel.

Mevr: (*bestraffend*) Je moet niet zo lelijk over je zus praten, ze doet heel erg haar best, die zal het vast nog ver schoppen.

Wim: (*smalend*) Ach mens, laat je niet in de maling nemen. Sinds ze met die Hans omgaat doet ze alleen nog maar aan zoenen, ze is niet voor niks vier keer blijven zitten.

Mevr: De kunstacademie is ook heel moeilijk en wat Hans betreft, dat is een hele lieve jongen... zegt Lea.

Wim: Phoe, een lieve jongen... Het is een snotneus, die denkt dat hij alles weet.

Mevr: (*snel van onderwerp veranderend*) Nou kom, jongen, nu moet je gaan en je weet het met twee.... (*Wim valt haar in de rede*)

Wim: (*spottend*) Ja ja, met twee woorden spreken: "Ja meneer", "Nee meneer", "Dag meneer". (*gaat af*)

Mevr: (*vertederd*) Het is toch zo'n lieve jongen. Ik hoop toch maar zo dat hij aangenomen wordt. (*zucht*)

Lea: (*komt op, ze is een leuk uitziende jongedame, vrolijk*) Goeiemorgen. Wat sta je te zuchten, zijn er problemen, gaat pa failliet? (*lacht*)

Mevr: (*opgewekt*) Welnee gekke meid, hoe kom je erbij! Wim moet gaan solliciteren en het zou prettig zijn als het wat zou worden.

Lea: (*sarcastisch*) Wat? Hij is pas negenentwintig, zo'n haast hoeft hij toch niet te maken.

Mevr: Ach ja, het is waar, hij is nog jong... Hij kan z'n hele leven nog werken.

Lea: (*verbaasd kwaad*) Het is toch niet te geloven, hè! Je blijft je Wimpie verdedigen, een ander van zijn leeftijd is al twaalf jaar aan 't werk.

Mevr: (*simpel*) Daar kan hij niets aan doen, hij wordt door andere

mensen niet begrepen.

Lea: (*gelaten*) Nee... jij bent de enige die hem begrijpt en dat vindt hij wel prachtig.

Mevr: Stop nou maar. Ik moet nog even naar de stad, ga je mee?

Lea: Nee ma, ik blijf thuis, ik moet nog huiswerk maken, volgende week heb ik examen.

Mevr: Ach gut....Nou, wat denk je, sta je er goed voor?

Lea: Ik weet het niet, ma, ik heb me suf geleerd, maar het is zo moeilijk, ik heb er een hard hoofd in.

Mevr: Ach gutte gutte gut nog aan toe. Nou, dan ga ik maar alleen. Moet ik nog wat voor je meebrengen?

Lea: Ja, een nieuw kladblok (*spottend*) en een doos gebak voor Wim. Kan hij trakteren op z'n nieuwe baas.

Mevr: Ach malle. (*in zichzelf*) 't Is misschien toch niet zo'n gek idee. Nou, tot straks hè. (*gaat af*)

Lea: (*meewarig*) Het zal meevallen als ons Wimpie voor z'n vijfenzestigste een baan gevonden heeft... Even Wilma bellen. (*gaat naar de telefoon en draait een nummer*) Hallo Wilma, met Lea alles oké?... Prachtig, zeg heb jij nog wat kunnen vinden over dat examen van volgende week?... Je hebt toch in z'n lessenaar zitten neuzen... Hè, wat jammer nou... Ja, maar waarom zou je het moeilijk doen als het makkelijk kan... Nou dat examen wordt dus helemaal niets, ik mag al blij zijn als ik er een vier voor haal..... Nou ja, we zien wel, tot maandag, doe. (*foeterend naar de zaal*) Je kunt ook niks aan een ander overlaten.

Hans: (*komt op, het is een jonge vlotte knul. Vrolijk*) Wat kan je niet aan een ander overlaten?

Lea: (*verrast*) Hé, Hans, fijn dat je er bent, dan kunnen we de stad in.

Hans: (*verbaasd*) O ja, ben je dan al klaar met je huiswerk? Gisteren zei je nog dat je de hele dag zou moeten leren.

Lea: (*luchtig*) Ja, dat dacht ik ook, maar het was zo makkelijk, zo simpel, dat ik gisteravond al klaar was.

Hans: (*verrast*) Nou, dat is fijn, maar zullen wij het voor de zekerheid nog een keertje doornemen?

Lea: (*ondeugend*) Ik wil alles met je doornemen, behalve m'n huiswerk. Geef me eerst maar eens een zoen.

Hans: (*vrolijk*) Nou, vooruit dan maar, er zijn uiteindelijk vervelender dingen.

Lea: (*uitgelaten*) Hè, daar knap ik helemaal van op. Ik trek even een short en een blouse aan, dan gaan we fijn de stad in, even een terrasje pikken of zo.

Hans: Ik vind het een prima idee, met jou wil ik overal naartoe. (*quasi*

behulpzaam) Moet ik nog mee om je te helpen met verkleden?

Lea: Dat zou je wel willen hè, maar je wacht het hier maar mooi af.
(gaat af)

Hans: *(vertederd)* Wat is het toch een prachtmeid. *(gaat naar boekenkast en leest in zichzelf enkele titels)* "Het zoet der liefde"; "hij was de ware"; "De grot der liefde..." *(doet heel verbaasd)* Verrek, wat zou dat nou voor een grot zijn?? Dat moet ik toch eens aan Lea vragen. *(leest hardop)* "Zij werden naar elkaar toegezogen en smolten ineen!" Grote goedheid, dat is nogal wat, daar krijg je het warm van. *(leest en draagt voor)* "O, ik hou van jou. Als jij bij mij bent, heb ik geen remmingen meer..."

Lea: *(komt op tijdens de laatste zin)* Zo zo, ben jij de liefde aan 't belijden. Ik wist niet dat je zoveel om me gaf.

Hans: Dat zeg ik ook niet, ik lees het in dit boek. *(legt het boek weg en slaat zijn armen om haar heen)* Zeg, vertel eens, Lea, wat is nou eigenlijk de grot der liefde?

Lea: *(verrast)* Hoe kom je daar nu in godsnaam bij?

Hans: O, dat staat ook in dit boek.

Lea: *(lachend)* Vind je het goed, Hans, dat ik dat vanavond uitleg, dan gaan we nu naar de stad, ik krijg trek in koffie.

Hans: *(vrolijk)* Oké, oké, vanavond dan, maar daar hou ik je wel aan, hoor!

Lea: *(geeft hem een kus)* Hier, dit is alvast een voorproefje. *(gaan beiden af)*

Wim: *(komt op, gaat naar deur en roept)* Ma... Ma... *(teleurgesteld)* Verrek, er is geen mens thuis. Nou heb ik een keer wat belangrijks te vertellen en nou is er niemand. *(heel trots)* Ja, ik heb een baan. Het lijkt me wel leuk werk, ik hoef alleen maar pakjes weg te brengen... Ik hoef niks te vragen of te zeggen. Nou, dat kan ik wel *(voelt zich heel handig, dan heel lijsig)* Ja, hij zei dat ik er geknipt voor was. Hij zocht iemand die er niet zo snugger uitzag. "Maar" zei hij, "jij kunt er ook mee door." Het was op m'n lijf geschreven. Nou, dan zie je toch maar weer dat mijn vader zich mooi vergist. Die zegt altijd dat ik geen knip voor m'n neus waard ben. Hij zal wel opkijken, dat ik zo'n mooi baantje gevonden heb.

Mevr: *(komt op met een stortvloed van vragen waar Wim absoluut niet tussen kan komen)* Ha Wimpie, ben je al terug? Vertel eens, hoe is het gegaan? Ben je aangenomen...? Ja toch zeker? Heb je met twee woorden gesproken? Ja toch zeker? Wat is het voor werk? Is het mooi werk? Ja toch zeker? Je bent toch niet brutaal geweest? Nee toch zeker? Waarom zeg je toch niets? O, ik ben toch zo nieuwsgierig.

Wim: (*kwaad*) Mens, hou toch eens je ratel, je lijkt wel een wekker die afloopt, daar kan ik toch geen woord tussen krijgen.

Mevr: (*iets rustiger*) Je hebt gelijk, jongen. Nou, vertel, je ging weg en toen?

Wim: (*lijzig*) Ik moest eerst zoeken waar het was.

Mevr: (*ongeduldig*) Jaja, natuurlijk en toen?

Wim: (*zelfde toon*) Nou, toen heb ik vijf minuten voor de deur gestaan.

Mevr: Ja ja, natuurlijk..... (*verbaasd*) Waarom?

Wim: Omdat ik niet naar binnen durfde.

Mevr: (*niet begrijpend*) Hè..? O... Ja, natuurlijk en toen?

Wim: (*heel vlak*) Nou, toen heb ik aangebeld en toen kwam er een meneer en die heeft me binnengelaten.

Mevr: Waren er nog meer sollicitanten?

Wim: Ja, nog vier, (*opschepperig*) maar dat waren van die doetjes, dat kon ik zo zien.

Mevr: (*medelijdend*) Ach gunst. En toen?

Wim: Nou, toen ik aan de beurt was, vroeg hij hoe ik heette en hoe oud ik was.

Mevr: (*verbaasd*) Meer niet? Vroeg hij niet naar je opleiding?

Wim: Nee, hij zei dat ie genoeg wist en dat ik geknipt was voor die baan. (*verbaasd*) Dat begrijp ik nog steeds niet, want ik ben niet eens bij de kapper geweest.

Mevr: (*niet begrijpend*) Maar wat voor werk moet je dan doen?

Wim: (*nonchalant*) Pakkies wegbrengen, alleen maar pakkies wegbrengen.

Mevr: (*idem*) Pakjes wegbrengen? Wat is het dan voor een zaak?

Wim: Nou, het is een soort apotheek, allemaal poeiers en pilletjes.

Mevr: (*gerustgesteld*) Fijn hoor, m'n jongen, erg fijn, dan ga je eindelijk wat verdienen. Weet je al wat je gaat verdienen?

Wim: (*sullig dom*) Nee, dat weet ik niet. Hij zei dat als alles zonder problemen ging, ik erg veel kan verdienen, dan krijg ik een soort provisie.

Mevr: Nou, doe dan maar goed je best, dan kan je jezelf opwerken.

Wim: (*trots*) Ik moest meteen al een pakkie wegbrengen, in de Spuitstraat... Op nummer dertien.

Mevr: (*gelukkig*) O, ik ben toch zo blij, Wimpie. Ik ben trots op je. Hoe laat moet je 's morgens beginnen?

Wim: (*of het de gewoonste zaak van de wereld is*) Ik mag gewoon thuisblijven, hij belt als ik wat weg moet brengen.

Mevr: (*lief*) Nou jongen, ik ga koffiezetten en ik trakteer op gebak. Maar waar is Lea gebleven, heb je haar niet gezien?

Wim: Nee, er was niemand toen ik thuiskwam.

Mevr: *(verbaasd)* Wat vreemd, ze moest nog zoveel huiswerk maken...
Daar begrijp ik niets van. *(gaat af)*

Wim: *(pakt een stoel en zet hem bij de telefoon. Verwaand trots)* Zo, dat wordt m'n werkstoel.... *(gaat zitten en doet alsof hij belt)* Met Wim de Gier, bezorger van de firma "De Pil". Klinkt goed, ik zal ze een poepie laten ruiken.

Hans: *(komt op met Lea, vrolijk)* Ha die Wim, wat kijk je gelukzalig, de honderdduizend gewonnen?

Wim: *(trots)* Nee, ik heb een baas.

Lea: *(sarcastisch)* Hoor ik dat goed, Hans, is er een wonder gebeurd?

Wim: *(nadrukkelijk)* Nee, ik heb een baas!!

Lea: *(laatdunkend)* Nou ja, dat is toch bijna hetzelfde als een wonder. Wie is die sufferd die jou heeft aangenomen?

Hans: *(bestraffend)* Toe nou, Lea, doe niet zo vervelend, het is toch fijn dat hij een baas heeft gevonden.

Wim: *(kwaad en teleurgesteld)* Mijn lieve zus kan niet anders dan katten, terwijl ze zelf alleen maar met klei kan spelen.

Lea: *(verwaand)* Dat is een onderdeel van mijn opleiding, en dat is heus niet zo eenvoudig.

Wim: Ach tut, dat je bent, *(kleinerend)* kinderen van drie spelen al met klei, zo moeilijk is dat niet.

Hans: *(sussend)* Zeg, stoppen jullie eens met dat gekibbel. Vertel liever eens wat voor soort baan je gevonden hebt.

Mevr: *(komt op, vrolijk)* Zo Wimpie, hier is de koffie met gebak. *(verbaasd)* Zijn jullie er ook? Waar heb jij in hemelsnaam gezeten, Lea, je had toch zoveel huiswerk?

Lea: *(beetje in het nauw gebracht)* O, ja ik eh... ik ben daar mee klaar...

Wim: *(treiterend)* Ja, ze is klaar met kleien, nou is ze aan 't katten.

Hans: *(komt snel tussenbeiden)* Dag, mevrouw de Gier. Ja, omdat Lea haar huiswerk klaar had, zijn we koffie gaan drinken in de stad.

Mevr: *(hoogst verbaasd)* Nou, daar begrijp ik niets van! 't Zal toch niet zo zijn dat de kaboutertjes haar huiswerk hebben gemaakt. Vanmorgen zei je nog dat je het zo druk had... *(gelaten)* Afijn, dan drink ik wel met Wimpie samen koffie. *(zich opeens herinnerend)* O ja zeg, dat kladblok heb ik vergeten.

Lea: *(goelijk)* Geeft niet hoor, dan haal ik het zelf wel even.

Hans: *(heel geïnteresseerd)* Ik hoor van Wim dat hij een baan heeft, wat fijn voor hem.

Mevr: *(blij reagerend)* Ja, is het niet fantastisch.

Hans: Zeg dat wel. *(tot Wim)* Wat is het voor een baantje, Wim?

Wim: *(trots omdat Hans geïnteresseerd is)* Ik ben bezorger geworden...

Lea: *(sarcastisch)* Welke reclamefolder deel je rond?

Wim: *(driftig)* Ik deel helemaal geen folders rond.

Hans: *(boos)* Lea, doe niet zo kinderachtig.

Lea: *(neerbuigend naar Wim)* Ik kan me niet voorstellen dat hij wat anders kan. *(steekt haar tong uit naar Wim)*

Wim: *(kwaad)* Wat ik doe, is in ieder geval beter dan klei kneden.

Mevr: *(sussend)* Kinderen kinderen toch, altijd dat gekibbel.

Hans: Nou, vertel Wim, *(overredend tot Lea)* en hou jij even je waffel.

Lea: *(beledigd)* Zeg, vertel eens even, voor wie trek jij partij, voor mij of voor ons Wimpie?

Hans: *(op dezelfde toon)* Als jij je normaal gedraagt, voor jou. Nou, vertel.

Wim: *(door het gekibbel wat minder enthousiast)* Ik breng pillen en poeiers weg, voor een soort apotheek.

Hans: *(verbaasd)* Voor een soort apotheek?....Hoe bedoel je dat?

Wim: *(geïrriteerd)* Het is een apotheek, die er ook speciale klanten bij heeft en daar bezorg ik.

Hans: *(achterdochtig)* Waar is die apotheek dan, en wat zijn dat dan voor klanten?

Wim: In de Snuifstraat. *(kwaad)* En wat voor klanten het zijn, dat weet ik niet.

Mevr: *(haar Wimpie verdedigend)* Goh Hans, wat vraag je toch veel, dat kan die jongen toch allemaal nog niet weten, hij is vandaag pas begonnen....

Hans: Nee, dat is ook eigenlijk zo. *(toch aanhoudend tot Wim)* Maar hoe heet die apotheek dan?

Wim: *(ongeduldig)* "De Pil", apotheek "De Pil". *(de telefoon gaat, Lea wil hem opnemen maar Wim duwt haar weg, beiden vechten om de telefoon)*

Lea: *(spinnijdig)* Blijf met je tengels van me af, ik mag toch de telefoon wel opnemen!

Wim: *(eveneens kwaad)* Als de telefoon gaat is het voor mij, *(uit de hoogte)* voor m'n werk.

Hans: *(heeft inmiddels de telefoon opgenomen)* Met het huis van de familie de Gier... Ja, die is er, maar met wie spreek ik? *(verwonderd)* Doe dat er niet toe!! *(niet erg toeschietelijk)* Nou goed, ik zal hem even geven. *(tot Wim)* Het is voor jou, Wim, hij wil alleen niet zeggen wie hij is. *(geeft de hoorn over aan Wim)*

Wim: Ja, hallo, met Wim de Gier... Nee, dat is de vriend van m'n zuster. *(verontwaardigd)* Daar kan ik toch niks aan doen dat hij de telefoon opneemt! *(onderdanig)* Oké, ik kom meteen. *(teleurgesteld)* Nee, een auto heb ik niet, alleen een brommer... Ik zal ervoor zorgen, tot zo. *(allen hebben belangstellend geluisterd)*

Mevr: Was dat die meneer de Pil, jongen?

Wim: (*kort, ongeduldig*) Hij heet niet de Pil, zo heet de zaak.

Hans: (*meteen nieuwsgierig*) Hoe heet hij dan?

Wim: (*onbenullig*) Dat weet ik niet... Maar ik moet weer gaan werken, (*trots*) ik moet wel drie pakkies wegbrengen. (*zich herinnerend*) O ja, hij zei dat ik voortaan de telefoon op moet nemen, dan nam het niet zoveel tijd in beslag.

Lea: Wat is dat voor onzin! Laat die vent je een eigen telefoon geven, als jij zo belangrijk bent.

Wim: (*kwaad*) Ach tut, wat heb jij nou verstand van zaken doen... Niks toch zeker. (*trek zijn jas aan*)

Hans: (*wantrouwig*) Ik vind het toch maar een vreemde zaak. Waarom noemt hij niet gewoon z'n naam?

Wim: Ja, dat mot je mij niet vragen, daar ben ik niet voor aangenomen, en nou mot ik gaan werken. (*gaat af*)

Mevr: (*goedgelovig*) Ach Hans, je moet niet overal wat achter zoeken, als Wim maar weet wie het is.

Hans: (*bezorgd*) Ja... Maar dat vraag ik me nu juist af!

Lea: (*pinnig*) Precies, waarom doet die vent zo geheimzinnig? Waarom mag alleen Wim de telefoon opnemen?

Mevr: (*zelfde toon*) Ach, daar zal hij z'n reden voor hebben. Trouwens, (*overredend tot Lea*) dat gekibbel om die telefoon is helemaal niet nodig.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto